



# Na tronie Dawida

## Pokój bez końca

Potężna będzie władza i pokój bez końca na tronie Dawida i w jego królestwie, gdyż utrwali ją i oprze na prawie i sprawiedliwości odtąd aż na wieki – Izaj. 9:6.

Aby zrozumieć słowa Izajasza, musimy spojrzeć wstecz na długą noc ponad trzy tysiące lat temu, kiedy Jakub zmagał się z aniołem tak długo, aż został pobłogosławiony. Wówczas to Jakub otrzymał nowe imię, „Izrael”. Hebrajskie słowo „Isra” oznacza „książę z mocą”.

Słowo „władza” w Księdze Izajasza 9:6 pochodzi od tego samego hebrajskiego słowa. Oczywiście jest, że znaczący jest więcej niż to, co uważalibyśmy za „rząd” w naszym dzisiejszym znaczeniu tego pojęcia. Musimy uznać Mesjasza za „księcia z mocą”, godnego pochwały, posłuszeństwa i szacunku przez swój lud. Księżę, który będzie uznawał prawo Boże jako święte i godne zaufania; będzie okazywał prawdziwą miłość do ludzi, którym służy, a Jego serce będzie otwarte na ich problemy i w gotowości do pomocy w ich rozwiązywaniu. Jego ucho będzie zawsze otwarte na ich wołanie.

Królestwo Mesjasza będzie godną sukcesją tronu Dawida pod każdym względem. Będzie ono o wiele bardziej chwalebne niż wszystko, co mogło być udziałem wiernych Izraelitów za czasów Izajasza. Co więcej, Królestwo Mesjasza jest królestwem Melchizedeka; a zatem jest ono jeszcze wyższego rzędu niż tron Dawida. Jest to urząd, który łączy w sobie zarówno status króla jak i funkcję kapłana. Podczas gdy król taki jak Dawid musiał skupiać się na sprawach cywilnych, wykazywać się sercem w ich rozwiązywaniu i podejmowaniu starań dla materialnego dobra swego ludu, cel działalności kapłanów został nam przekazany w Neh. 8:7-8. Tam „Lewici wyjaśniali Zakon ludowi, który stał w miejscu, i czytali z księgi Zakonu ustęp za ustępem, od razu je wyjaśniając, tak, że rozumiano to, co było czytane.”

Aspekt kapłański tego rządu (księcia z mocą) dostarcza mądrych wniosków, które mogą być zrozumiałe dla ludzi. Instrukcja ta dotyczy każdego aspektu prawa, traktowania współobywateli, traktowania ubogich i słabych, obcokrajowców, bydła, upraw, użytkowania ziemi, właściwego odżywiania, lat sabatowych i Jubileuszy, a także wszystkich innych aspektów życia. Kapłani pouczają ludzi zarówno o świętach poważnych, jak i radosnych, które budują wspólnotę zbiorową.

## Grzechy Sodomy

Dla kontrastu, grzechy Sodomy – grzechy złego rządu – są określone w prorocztwie Ezechiela 16:49, 50. Zgodnie z tym zapisem, „winą Sodomy, twojej siostry, było to: wzbijała się w pychę, miała dostatek chleba i beztrudki spokój wraz ze swoimi córkami, lecz nie wspomagała ubogiego i biednego. Były wyniosłe i popełniały obrzydliwości przed obliczem moim.”

Dobre rządy Mesjasza cofną każdy z grzechów Sodomy. Zbuduje on w ludziach poczucie własnej wartości, ale nie takiej, która prowadzi do pychy i arogancji. Królestwo będzie czasem dobrobytu dla tych, którzy dojdą do porozumienia z jego sprawiedliwymi zasadami – ale wtedy obfitość chleba nie będzie prowadzić do bezczynności. Dobry książę w krótkim czasie dostarczy chleb swojemu głodnemu ludowi. Jednak książę-Melchizedek wykroczy ponad to. Będzie pracował nad reformą ziemską i agrarną w celu zaspokojenia potrzeb ludzi również w dłuższej perspektywie czasowej. Ubodzy i potrzebujący będą mieli swoją ziemię – na zawsze – i każdy człowiek będzie siedział pod swoją winoroślą i pod swoim drzewem figowym (Mich. 4,4).

„I zwrócę swoją rękę przeciwko tobie, i wytopię w tyglu twój żużel, i usunę wszystkie twoje przymieszki” (Izaj. 1:25).

Podczas gdy „żużel” reprezentuje poważne grzechy, cyfry może odnosić się do fałszywych systemów wierzeń i czynów, które wyglądają jak srebro. Pychę w sercu można ukryć przed bliźnim, ale nie przed Bogiem. Prędkiej czy później duma prowadzi do „wyniosłej” zewnętrznej postawy. Ale tak nie będzie w Królestwie Mesjasza. Każda niemoralna i ohydna praktyka zostanie odłożona na bok, a gdy serce człowieka zostanie zreformowane, nauczy się, że działanie w zgodzie ze sprawiedliwością i pomaganie innym, poprawi również jego fizyczne samopoczucie. Czyniąc dobro bliźniemu, spotka go skutek opisany w księdze Izaj. 58:8, gdzie czytamy: „wtedy (...) twoje uzdrowienie rychło nastąpi”.

## Czy świętość, miłość i kreatywność dobiegną końca?

Królestwo Głowy i Ciała Chrystusowego będzie się rozprzestrzeniać i wzrastać, w swoich różnych wydziałach i urzędach, podobnie jak ma to miejsce w przypadku ziemskich rządów, aż stanie się „wielką górą [Królestwa]” i wypełni całą ziemię (Dan. 2:35). Nic na drodze do poprawy nie umknie uwadze tego rządu. Za-



pewni ucztę z tłustych rzeczy, i usunie wszystkie kamienie z drogi człowieka. Żaden zły wpływ nie będzie dozwolony, i nikt nie będzie szkodzić ani niszczyć na całej Bożej świętej górze. Jednym z kluczy do sukcesu tego rządu jest to, że przez czas sprawowanie przez nie kontroli, władzy i zaprowadzenia pokoju, nikt nie ucieknie od jego nauczania, ani nie wyrządzi szkody bliźniemu.

To Królestwo zawsze będzie Królestwem Ojca, które panuje nad wszystkimi (Mat. 13:43, 26:29). Jednak Ojciec oddał panowanie nad ziemią na tysiąc lat pod pełną władzę Chrystusa, Jezusa i Jego Oblubienicy, wywyższonych do boskiej natury i majestatu. Zniszczą zło i podniosą wszystkich, którzy dojdą do pełnej harmonii z Ojcem w łaskawych warunkach Nowego Przymierza. Szczególne cechy tego Królestwa Chrystusowego, z jego wsparciem pełnym miłosierdzia w warunkach Nowego Przymierza, w odpowiedni sposób zaradzą słabości grzeszników.

W ścisłym związku z Oblubienicą Chrystusa będą „dziewice jej towarzyszy, które za nią idą” (Ps. 45:14). To Wielkie Grono („wielka rzesza”) z księgi Obj. 7:9 będzie zdolnymi, bezpośrednimi asystentami Kościoła w duchowej sferze. Ziemscy ministrowie Królestwa Mesjasza również zostaną uznani za „książąt”, Starożytnych Świętych, którzy będą widzialnymi przedstawicielami Mesjasza wśród ludzi (Izaj. 32:1).

Poprzez Pośrednika, ludzkość, łącznie ze Starożytnymi Świętymi, otrzyma życie wieczne. Proces podnoszenia i naprawiania świata będzie trwał do końca Tysiąclecia. Podczas gdy narody zostaną roztrząskane na kawałki łaską żelazną (Ps. 2:8, 9; Obj. 2:26, 27), podporządkowanie się rządowi Mesjasza będzie dobrowolne. Kiedy ludzie usłyszą o kochającym, sprawiedliwym i mądrym panowaniu Mesjasza z siedzibą w Jerozolimie (Izaj. 2: 3), narody gorąco zapragną przyłączyć się. „Tak mówi Pan Zastępów: Stanie się w owych dniach, że dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów odważy się i uchwyci się rąbka szaty jednego Judejczyka, mówiąc: Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg” (Zach. 8:23).

Mile widziani będą wszyscy, którzy zechcą podążać Drogą Świętości i okazywać lojalne poddanie się i oddanie – zarówno Żydzi, jak i poganie. Królestwo będzie wzrastać i obejmie wszystkich poddanych, którzy będą przestrzegać jego praw; podczas gdy wszyscy inni zostaną ostatecznie zniszczeni (Dzieje Ap. 3:23, Obj. 11:18).

### Tylko chętni odziedziczą Królestwo

Prorok Izajasz opisał konsekwencje które spotkają tych, którzy nie będą chcieli czynić postępu: „Stuletni grzesznik będzie przeklęty [zgnadzony]”. Umierając w takim wieku, grzesznik będzie zaledwie dzieckiem,

ponieważ nawet przez okazywanie zewnętrznego posłuszeństwa wobec rozsądnych i sprawiedliwych zarządzeń Królestwa mógłby żyć przynajmniej do końca Tysiąclecia (Izaj. 65:20, Dzieje Ap. 3:23).

Choć zasady Pośrednika będą surowe i przyniosą pokój – wywalczony i wymuszony pokój oraz posłuszeństwo – to jednak z drugiej strony zapewnią błogosławieństwa i korzyści wynikające ze sprawiedliwego rządu. Jednak jest to dalekie od Bożego ideału! Idealne Królestwo Boże to takie, w którym każdy człowiek dobrowolnie decyduje się dostosować do boskiego standardu – kochać prawość i nienawidzić nieprawość. Ten standard ostatecznie zapanuje w całym wszechświecie i zostanie przedstawiony ludzkości podczas Tysiącletniego Królestwa.

Obj. 20:7-10 pokazuje nam, że u schyłku wieku Tysiąclecia nadejdzie czas Żniwa, czyli okres przesiewania i oddzielania miliardów żyjących wówczas ludzi, z których każdy będzie miał pełną możliwość osiągnięcia doskonałości. Podczas gdy Żniwo Wieku Żydowskiego i Ewangelii przyniosło skromny plon, obnażając jednocześnie wielkie masy ludzkie jako niegodne związanych z nim błogosławieństw, ponieważ były zwiedzione przez szatana, tak wynik Żniwa Wieku Tysiąclecia przyniesie odwrotny skutek – masy lojalnych „owiec”, które będą wprowadzone do wiecznego życia, i stosunkowo niewielka liczba „koźłów”, które zostaną zniszczone.

W ostatecznym rozrachunku to nie liczba, ale jakość będzie próbą od Pana. Gwarantuje On, że grzech i grzesznicy, a także ci, którzy sympatyzują ze złem, nie uzyskają życia wiecznego, które zagrażałoby szczęściu, pokojowi i błogosławieństwu wieczności – gdzie „nie będzie już śmierci, ani smutku, ani płaczu, ani nie będzie. więcej bólu; bo pierwsze rzeczy przeminęły” (Obj. 21: 4).

### Boża wola na Ziemi

W ten sposób przyjdzie Królestwo Boże i stanie się Jego wola na Ziemi, tak jak jest w niebie. W ten sposób Chrystus będzie panował jako ramię Ojca (Izaj. 40:10, 11, 51:5), aż zniweczy wszelki przeciwstawny Mu autorytet i moc, i sprawi, że każde kolano się ugnie i każdy język wyzna mądrość, sprawiedliwość, miłość i moc Boga Ojca. W końcu, po ostatniej, decydującej próbie u schyłku Tysiąclecia, wszyscy, którzy mają współczucie dla grzechu, zostaną wyniszczeni spośród ludu (Obj. 20:9). Wtedy to Mesjasz odda Królestwo swemu Ojcu.

### To nie będzie koniec jego rządu!

Po zakończeniu Tysiąclecia, zasady, którymi będzie kierować się władza sprawująca rządy na Ziemi, zostaną zapisane w ludzkich sercach. Ten błogosławiony stan zostanie osiągnięty jedynie w wyniku panowania Chrystusa. Wszyscy ludzie będą nie tylko doskonali, ale



dodatkowo będą mieli wiedzę o dobroci, sprawiedliwości i zrozumieją niezmierną grzeszność i szkodliwy charakter grzechu. Przeszli pomyślnie próbę i udowodnili, że mają w pełni ukształtowane osobowości w harmonii z boskim charakterem, na Jego podobieństwo.

Królestwo Boże będzie wtedy wśród ludzi, tak jak jest teraz w niebie wśród aniołów. Nie będzie końca wzros-

towi tego rządu. Każdy dobry impuls, każda służba i okazja do zwiększenia piękna, wiedzy i świętości, zaznaczy ten wiek. Znikną straszliwe konie Apokalipsy; a raczej „w owym dniu będzie na dzwoneczkach koni napis: POŚWIĘCONY PANU” (Zach. 14:20).

Doctor Richard